

”مینی بچی - تمہیں اب گیان کا تیسرا نیترا ملا ہے، اس لیٹی

اب تمہاری آنک کسی پر پی دھونی نہیں چاہیٹی“

پرشن :- جنہیں پڑاٹی دنیا سین بیکد کا وٹراپ ہونگا انکی نشانی کیا ہونگی؟

اثر :- وو اپنا سپ کچ باپ کو آرپٹ کر دینگی، ہمارا کچ پی نہیں۔ بابا ہماری یہ دیہ پی نہیں ہے، یہ تو پڑاٹی دیہ ہے، انکو پی چورنا ہے۔ انکا موہ سپ سین ٹوٹنا جائینگا۔ نشتوموہا ہونگی۔ انہیں یہ بیکد کا وٹراپ ہونگا۔ انکی ہڈی پر رہنا ک یہاں کا کچ پی کام نہیں آنا ہے، کیونکہ یہ سپ حد کا ہے۔

اومر شانتی - باپ بچوں کو برہماند اور سرشتی چکر کی آد مذہ انت کا گیان سناء رہی ہے۔ جو اور کوئی پی سناء نہیں سکتی۔ ایک گیتا ہیں ہے، جس پر راج یوگ کا ورنن ہے، یگوان آکر نر سین نارائٹ بناتی ہے۔ یہ سوا گیتا کی اور کوئی شاستر نہیں ہے۔ یہ پی باپ نین بتلایا ہے، کھتی ہے مٹن نین تمکو راج یوگ سکایا تا۔ یہ سمجھایا تا کہ یہ گیان کوئی پرمپرا نہیں چلتا ہے۔ باپ آکر ایک ڈرم کی استاپنا کرتی ہے۔ باقی اور سپ ڈرم وناش ہو جاتی ہے۔ کوئی پی شاستر آد پرمپرا نہیں چلتی۔ اور جو ڈرم استاپن کرنی آتی ہے اس سمیہ کوئی وناش نہیں ہوتا ہے، جو سپ خلاص ہو جاتی۔ پگتی مارگ کی شاستر پڑھتی ہیں آتی ہے، انکا (برہم ڈرم کا) پل شاستر ہے گیتا۔ پرنٹو وہ پی پگتی مارگ پر ہیں بناتی ہے کیونکہ سٹیگ پر تو کوئی شاستر رہتا ہیں نہیں اور ڈرمون کی سمیہ وناش تو ہوتا ہیں نہیں۔ پڑاٹی دنیا ختم ہوتی نہیں جو قر نٹین ہو۔ وہی چلتی آتی ہے۔ آپی تر بچی سمجھتی ہو یہ پڑاٹی دنیا ختم ہونی ہے۔ ہمکو باپ پڑھاء رہی ہے۔ گائن پی ایک گیتا کا ہیں ہے۔ گیتا جینتی پی مناتی ہے۔ وید جینتی تو ہے نہیں۔ یگوان ایک ہے، تو ایک کی ہیں جینتی منانی چاہیٹی۔ باقی ہے رچنا، ان سین کچ مل نہیں سکتا۔ ورثا باپ سین ہیں ملتا ہے۔ چاچا، کا کا آد سین کوئی ورثا نہیں ملتا۔ آپی یہ ہے تمہارا بیکد کا باپ، بیکد کا گیان دینی والا۔ یہ کوئی شاستر نہیں سناتی ہے۔ کھتی ہے یہ سپ پگتی مارگ کی ہے۔ ان سپکا سار تمکو سمجھاتا ہوں۔ شاستر کوئی پڑھائی نہیں۔ پڑھائی سین تو پد پراپت ہوتا ہے، یہ پڑھائی باپ پڑھاء رہی ہے بچوں کو۔ یگوانو واچہ بچوں پرت قر پانچ ہزار ورش باد پی اٹسی ہیں ہونگا۔ بچی جانتی ہے ہر باپ سین رچتا اور رچنا کی آد مذہ انت کو جان گئی ہے۔ یہ کوئی اور تو سمجھاء نہ سکی سوا باپ کی۔ اس مک کمل سین سناتی ہے۔ یہ یگوان کا لون لیٹا ہوتا مک ہے نان۔ جسکو گٹومک پی کھتی ہے، بڑی ماتا ہے نان۔ انکی مک سین گیان کی ورشنس نکلتی ہے، نہ ک جل آد۔ پگتی مارگ پر قر گٹومک سین جل دکاء دیتا ہے۔ آپی تر بچی سمجھتی ہو

پڄتي مارگ ۾ ڪيا ڪيا ڪرتي هئ. ڪتنا دؤر گئومڪ آد ۾ جاتي هئ پاڻي پيني. آبي تہ منس سين ديوتا بن رهي هو. يہ تو جاتي هو باپ ڪلپ ڪلپ آڪر منس سين ديوتا بنائي ڪي ليئي پڙهائي هئ. ديڪتي هو ڪئسي پڙهائ رهي هئ. تہ سپڪو يہ بتلاتي هو پڳوان همين پڙهائ رهي هئ. ڪهتي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو تمهاري وڪرم وناش هو جاتي. تہ جاتي هو ستيگ ۾ ٿوري منس هوتي هئ. ڪلهيگ ۾ ڪتي ڏير منس هئ. باپ آڪرڪي آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم ڪي استاپنا ڪر رهي هئ. هر منس سين ديوتا بن رهي هئ. منس سين ديوتا بنني والي بچون ۾ دئوي گڻ ڊڪائي دينگي. انہ ڪروڌ ڪا انش پي نهين هونگا. آگر ڪي ڪروڌ آگيا تو جهت باپ ڪو ليڪنگي، بابا آج هر سين يہ پوڻ هو گئي. هر نين ڪروڌ ڪر ليئا، وڪرم ڪر ليئا. باپ سين تمهارا ڪتنا ڪنيڪشن هئ. بابا ڪميا ڪرنا. باپ ڪهينگي ڪميا آد هوتي نهين. باقي آگي ڪي ليئي ائسي پوڻ نهين ڪرنا. ٿيچر ڪوئي ڪميا نهين ڪرتي هئ. ريجسٽر ڊڪاتي هئ تمهاري مئنس آچي نهين هئ. بيحد ڪا باپ پي ڪهتي هئ تہ اپني مئنس ڊيڪ رهي هو. روز اپنا پوتاميل ڊيڪو، ڪسڪو ڊڪ تو نهين ڊيئا، ڪسڪو تنگ تو نهين ڪيئا؟ دئوي گڻ ڊارڻ ڪرني ۾ ٿائيمر تو لگتا هئ نان. ديهه ايمان بڙا هين مشڪل سين ٿوڻا هئ. جب اپني ڪو ديهي سمجهي تب باپ ۾ پي لو جاتي. نهين تو ديهه ڪي ڪرم ٻنڌن ۾ هين ٻڌي لتڪي رهتي هئ. باپ ڪهتي هئ تمڪو شير نرواه آرٿ ڪرم پي ڪرنا هئ، ان سين ٿائيمر نڪال سڪتي هو. پڄتي ڪي ليئي پي ٿائيمر نڪالتي هئ نان. ميران ڪرشن ڪي هين ياد ۾ رهتي ٿي نان. پٽر جنم تو يهان هين ليتي گئي.

آبي تہ بچون ڪو اس پڙاڻي دنيا سين وٽراڻ آتا هئ. جاتي هئ اس پڙاڻي دنيا ۾ ڦر پٽر جنم لینا هين نهين هئ. دنيا هين ختم هو جاتي هئ. يہ سپ باتين تمهاري ٻڌي ۾ هئ. جئسي بابا ۾ گيان هئ وئسي بچون ۾ پي هئ. يہ سرشتي ڪا چڪر اوڙ ڪوئي ڪي ٻڌي ۾ نهين هئ. تمهاري ۾ پي نمبروار هئ، جنڪي ٻڌي ۾ يہ رهتا هئ اونچ تي اونچ پنت پاون باپ هئ، وه همڪو پڙهائي هئ. يہ پي تہ هين جاتي هو. تمهاري ٻڌي ۾ سارا 84 ڪا چڪر هئ. سمرتي رهتي هئ آبي اس نرڪ ۾ يہ اٽم جنم هئ، انڪو ڪها جاتا هئ رورؤ نرڪ. بهت گند هئ، اس ليئي سنڀاسي لوگ گهر بار چور جاتي هئ. وه هو جاتي هئ شيرڪ بات. تہ سنڀاس ڪرتي هو ٻڌي سين. ڪيونڪ تہ جاتي هو همڪو آبي واپس جانا هئ. سپڪو پوڻا پرتا هئ. يہ پڙاڻي چي چي دنيا ختم هوئي پري هئ. مڪان پڙاڻا هوتا هئ، نيان بن ڪر تيار هوتا هئ تو دل ۾ آتا هئ نان يہ مڪان ٿوڻ هين جائينگا. آبي تہ بچي پڙه رهي هو نان. جاتي هو نئين دنيا ڪي استاپنا هورهي هئ. آبي ٿوري ڏيري هئ. بهت بچي آڪر پڙهينگي. نيان مڪان آبي بن رها هئ، پڙاڻا ٿوڻا جا رها هئ. باقي ٿوري دن هئ. تمهاري ٻڌي ۾ يہ بيحد ڪي باتين هئ. آب هماري اس پڙاڻي دنيا سين دل نهين لگتي هئ. يہ ڪچ پي آخر ڪام ۾ نهين آتا هئ، هر يهان سين جانا چاهتي هئ. باپ پي ڪهتي هئ پڙاڻي دنيا سين دل نهين لگائي هئ. مجھ باپ ڪو اوڙ گهر ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هو. نهين تو بهت سزائين

ڪائينگي. ڀڄي پريشت هو جائينگا. آتما ڪو ڦرنا لڳا هونئا هئ هه نين 84 جنم پوڳي هئ. اب باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، تب وڪرم وناش هونگي. باپ ڪي مت پر چلنا هئ تب هين سريشت جيون بنينگي. باپ هئ اونچ تي اونچ. يهه پي تر هين جانتا هو. باپ اچي ريت سمرتي دلاتي هئ، وهه بيحد ڪا باپ هين گيان ڪا ساگر هئ، وهي آڪر پڙهائي هئ. باپ ڪهتي هئ يهه پڙهائي پي پڙهو، شرير نرواه آرث پي سڀ ڪچ ڪرو. پرنٽو ترستي هوڪر رهو.

جن بچون ڪو پڙاڻي دنيا سين بيحد ڪا وٿراڳ هونگا وهه اپنا سڀ ڪچ باپ ڪو آرپڻ ڪر دينگي. همارا ڪچ پي نهين. بابا هماري يهه ديده پي نهين هئ. يهه تو پڙاڻي ديده هئ، انڪو پي چورنا هئ، سڀ سين موه ٿوڻا جاتا هئ. نشتموها هو جانا هئ. يهه هئ بيحد ڪا وٿراڳ. وهه حد ڪا وٿراڳ هوتا هئ. ٻڌي ۾ هئ هه سورڳ ۾ جاڪر اپني محل بنائينگي. يهان ڪا ڪچ پي ڪام نهين آئينگا ڪيونڪ يهه سڀ حد ڪا هئ. ته اپي حد سين نڪل بيحد ۾ جاتي هو. تمهاري ٻڌي ۾ يهه بيحد ڪا گيان هين رهنا چاهيئي. آبي اوڙ ڪوئي ۾ پي آنڪ نهين ڊوڙتي هئ. اب تو اپني گهر جانا هئ. ڪلپ ڪلپ باپ آڪر همڪو پڙهائ ڦر سات لي جاتي هئ. تمهاري ليئي يهه ڪوئي نئين پڙهائي نهين هئ. ته جانتا هو ڪلپ ڪلپ هه پڙهتي هئ. تمهاري ۾ پي نمبروار هئ. ساري دنيا ۾ ڪتني دير منش هئ، پرنٽو ته ٿوريئي جانتا هو، آهستي آهستي يهه برهمڻون ڪا جهاڙ ورتي ڪو پاتا رهتا هئ. ڊراما پلئن انوسار استاپنا هوني هين هئ. بچي جانتا هئ هماري روحاني گورنمينٽ هئ. هه دويه درشتي سين نئين دنيا ڪو ديڪتي هئ. وهان هين جانا هئ. پڳوان پي ايڪ هئ، وهي پڙهائي والا هئ، راج يوگ باپ نين هين سڪلايا ٿا. اس سميه لڙائي پي بروبر لڳي ٿي انيڪ ڌرمون ڪا وناش، ايڪ ڌرم ڪي استاپنا هوئي ٿي. ته پي وهي هو، ڪلپ ڪلپ ته هين پڙهتي آئي هو، ورثا ليتي آئي هو. پرشارت هرايڪ ڪو اپنا ڪرنا هئ. يهه هئ بيحد ڪي پڙهائي. يهه سڪيا ڪوئي منش ماتر دي نه سڪي.

باپ نين شام اوڙ سندر ڪا پي راز سمجهايا هئ. ته پي سمجهتي هو آبي هه سندر بن رهي هئ. پهلي شام ٿي. ڪرشن ڪوئي اڪيلا ٿوريئي ٿا. ساري راجڌاني ٿي نان. آبي ته سمجهتي هو هه نرڪواسي سين سورڳواسي بن رهي هئ. آبي تمڪو اس نرڪ سين نفرت آتي هئ. ته آبي پرشوتهر سنگر يڱ پر آگئي هو. اتني دير آتي هئ، ان سين نڪلينگي ڦر پي وهي جو ڪلپ پهلي نڪلي هونگي. سنگر يڱ ڪو پي اچي ريت ياد ڪرنا هئ. هه پرشوتهر آرثات منش سين ديوتا بن رهي هئ. منش تو يهه پي نهين سمجهتي ڪ نرڪ ڪيا هئ اوڙ سورڳ ڪيا هئ؟ ڪهتي هئ سڀ ڪچ يهان هين هئ، جو سڪي هئ وهه سورڳ ۾ هئ، جو دڪي هئ وهه نرڪ ۾ هئ. انيڪ مت هئ نان. ايڪ گهر ۾ پي انيڪ متين هو جاتي هئ. بچون آڊ ۾ موه ڪي رڳ هئ، وهه ٿوڻتي نهين. موه وس ڪچ سمجهتي ٿوريئي هئ ڪ هه ڪئسي رهتي هئ. پوچتي هئ بچي ڪي شادي ڪرائين؟ پرنٽو بچون ڪو يهه پي لا (نير) سمجهايا جاتا هئ ڪ ته سورڳواسي هوني ڪي ليئي ايڪ طرف ناليچ لي رهي هو، دوسري طرف پوچتي هو انڪو

نرڪ ۾ ڊالين؟ پوڄتي هو تو بابا ڪهينگي جاڪر ڪرو. بابا سين پوڄتي هئ تو بابا سمجھتي هئ انڪا موه هئ. آب نان ڪرينگي تو پي اوگيا ڪر دينگي. بچي ڪي تو ڪراني هين هئ، نهين تو سنگ دوش ۾ خراب هو جاتي هئ. بچون ڪو نهين ڪراءِ سڪتي. پرنٽو همت چاهيئي نان! بابا نين ان سين اڻڪت ڪرايا نان. انڪو ديك ڪر ڦر اوڙ ڪرني لڳ پري. گهر ۾ پي بهت جهڙي لڳ پرتي هئ. يهه هئ هين جهڙون ڪي دنيا، ڪانتون ڪا جهنگل هئ نان. ايڪو دو ڪو ڪاڻتي رھتي هئ. سورڳ ڪو ڪها جاتا هئ ڳارڊن. يهه هئ جهنگل. باپ آڪر ڪانتون سين ڦول بناتي هئ. ڪوئي وري نڪلتي هئ، پردرشي ۾ پل هان هان ڪرتي هئ پرنٽو سمجھتي ڪچ پي نهين. ايڪو ڪان سين سُنٽي هئ اوڙ دوسري ڪان سين نڪال ديني هئ. راجڌاني استاپن ڪرني ۾ ٿاڻيمر تو لڳتا هئ نان. منش اپني ڪو ڪاڻا سمجھتي ٿوريئي هئ. اس سميه صورت منش ڪي پل هئ پرنٽو سيرت بندر سين پي بدتر هئ. پرنٽو اپني ڪو اڻسا سمجھتي نهين هئ تو باپ ڪهتي هئ اپني رچنا ڪو سمجھانا هئ. اگر نهين سمجھتي هئ تو ڦر پڳاءِ دينا چاهيئي. پرنٽو وه طاقت چاهيئي نان. موه ڪا ڪيڙا اڻسا لڳا رهتا هئ جو نڪل نه سڪي. يهان تو نشتوموها بننا هئ. ميرا تو ايڪو دوسرا نه ڪوئي. آب باپ آيا هئ، لبني ڪي ليئي. پاون بننا هئ. نهين تو بهت سزا ڪاڻينگي، پد پي پرشت هو جائينگا. آب اپني ڪو ستوپرڌان بناني ڪا هين ڦرنا لڳا هوئا هئ. شو ڪي مندر ۾ جاڪر ٿم سمجھاءِ سڪتي هو پڳوان نين ڀارت ڪو سورڳ ڪا مالڪ بنايا ٿا، آب وه ڦر سين بنا رهي هئ، ڪهتي هئ صرف مار ايڪم ياد ڪرو. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

- (1) اس پڙاڻي دنيا سين بيحد ڪا وٽراڳي بن اپنا سڀ ڪچ اريڻ ڪر دينا هئ. همارا ڪچ پي نهين، يهه ديهه پي هماري نهين. ان سين موه ٿوڙ نشتوموها بننا هئ.
- (2) ڪپي پي اڻسي ڪوئي پوڻ نهين ڪرني هئ جو ريجسٽر پر داغ لڳ جائي. سرو دڻوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ، اندر ڪروڌ ڪا ذرا پي اَنش نه هو.

وردان - ساڪار باپ ڪو فالو ڪر نمبرون لبني والي سمپورڻ فرشتا پو

نمبرون آني ڪا سهج ساڌن هئ، جو نمبرون برهما باپ هئ، اُسي وَن ڪو ديو. اَنيڪون ڪو ديو ڪي بجاءِ ايڪو ڪو ديو اوڙ ايڪو ڪو فالو ڪرو. هر سو فرشتا ڪا منتر پڪا ڪر لو تو اَنتر مت جائينگا ڦر سائنس ڪا يَنتر اپنا ڪام شروع ڪرينگا اوڙ آپ سمپورڻ فرشتا بن نئين دنيا ۾ اوترت هونگي. تو سمپورڻ فرشتا بننا ارڻات ساڪار باپ ڪو فالو ڪرنا.

سلوگن - منن ڪرني سين جو خوشي روپي مڪڻ نڪلتا هئ، وهي جيون ڪو هڪٻيالي بناتا هئ.